3977

ᲡᲠᲣᲚᲔᲢᲐᲠᲔᲑᲝ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲥᲕᲔᲧᲜᲘᲡᲐ, ᲨᲔᲣᲠᲗᲓᲘᲗ!

კომუნისტი

ორგანო საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ცრგბანო

КОММУНИСТИ ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

ქვირა 5 მაისი 1940 წ. № 102 (5803) ფასი 10 კაპ.

პრესა ერთადერთი იარაღია, რომლის საშუალებითაც პარტია ყოველ დღე, ყოველ საათს ელაპარაკება მუშათა კლასს მისთვის, პარტიისათვის საჭირო ენაზე. სხვა საშუალებანი სულიერი ძაფების გაბმისა პარტიასა და კლასს შორის, სხვა ასეთი მოქნილი აპარატი ბუნებაში არ არსებობს.

ი. სტალინი

ბოლშევიკური ბეჭდვითი სიტყვის დღე

5 მაისი — ბოლშევიკური ბეჭდვითი სიტყვის ტრადიციული დღეა. ამ დღეს დაიწყო გამოსვლა ბოლშევიკური პარტიის ფუძემდებლების — **ლენინისა** და **სტალინის** მიერ შექმნილმა სახელოვანმა ბოლშევიკურმა გაზეთმა „პრავდამ". „პრავდის" გამოსვლა, ეს იყო უდიდესი მოვლენა მუშათა მოძრაობის ისტორიაში, იგი მოასწავებდა ახალ ხანას პროლეტარული რევოლუციის გამარჯვებისათვის ბრძოლაში, ეს, როგორც დიდი სტალინი გვასწავლის, იყო საძირკვლის ჩაყრა „ბოლშევიზმის გამარჯვებისათვის 1917 წელს".

5 მაისი — ლენინურ-სტალინური „პრავდის" პირველი ნომრის გამოსვლის დღე — არის არა მარტო პრესის მუშაკების დღესასწაული, არამედ გამარჯვებული სოციალიზმის ქვეყნის მშრომელთა ზეიმიც, ვინაიდან ბოლშევიკური პრესის ისტორია განუყრელად დაკავშირებულია სოციალიზმისათვის პროლეტარიატის გმირული ბრძოლებისა და გამარჯვებების სახელოვან ისტორიასთან, ვინაიდან ბოლშევიკური პრესა თავდადებულ ბრძოლებში გამოსჭედა და შეჰქმნა ლენინ-სტალინის დიადმა პარტიამ, ვინაიდან ბოლშევიკური პრესის სათავეებთან იდგნენ, მის მთელ მუშაობას წარმართავდნენ და ხელმძღვანელობდნენ პირადად **ლენინი** და **სტალინი.**

საბჭოთა კავშირში გაზეთი ყოველდღიურად იზრდება. დიდია მისი გავლენა მასებზე. დიდი სტალინის კლასიკური განმარტებით „პრესა ერთადერთი იარაღია, რომლის საშუალებითაც პარტია ყოველდღე, ყოველ საათს ელაპარაკება მუშათა კლასს მისთვის, პარტიისათვის საჭირო ენაზე. სხვა საშუალებანი სულიერი ძაფების გაბმისა პარტიასა და კლასს შორის, სხვა ასეთი მოქნილი აპარატი ბუნებაში არ არსებობს".

დიადი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის შემდეგ ჩვენში, 1913 წელთან შედარებით, გაზეთების რიცხვი ათჯერ გადიდდა, ხოლო მათი ტირაჟი — თითმეტჯერ. ჩვენში გაზეთები გამოდის 70 ენაზე, ხოლო წიგნები 100 და კიდევ მეტ ენაზე. მეფის რუსეთში მოსახლეობის თვითეულ სულზე მოდიოდა 0,7 ეგზემპლარი წიგნი, ამ ორი წლის წინათ კი მოსახლეობის თვითეულ სულზე მოდიოდა 4,1 ეგზემპლარი წიგნი, ე. ი. ექვსჯერ მეტი.

ბოლშევიკური პრესა თავის ტრადიციულ დღესასწაულს — 5 მაისს დიდი მიღწევებით ხვდება. დღეს ბოლშევიკური პრესა შეაჯამებს იმ მდიდარ გამოცდილებას, რომელიც მან დააგროვა საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიული XVIII ყრილობის გადაწყვეტილებათა რეალიზაციისათვის ბრძოლაში. საკ. კ. პ. (ბ) XVIII ყრილობის გადაწყვეტილებებმა და ამ ყრილობაზე დიდი ბელადის ამხანაგ **სტალინის** მოხსენებამ ბოლშევიკური პრესის ამოცანები განსაზღვრეს უკლასო სოციალისტური საზოგადოების მშენებლობის დამთავრებისა და სოციალიზმიდან კომუნიზმში თანდათან გადასვლის ხანაში.

ჩვენმა ბოლშევიკურმა პრესამ და მისმა მუშაკებმა, იბრძოლნენ რა ქვეყნის ძირითადი ეკონომიური ამოცანის განსახორციელებლად, უდიდესი მუშაობა ჩაატარეს სტახანოვური მოძრაობის ახალი ფორმების ფართოდ დანერგვისათვის, მისი განზოგადოებისათვის. ღრმად და კონკრეტულად შეჭდებოდა ეკონომიკის საკითხები, ჩვენი ქვეყნის სახელოვანი ადამიანების მუშაობის კონკრეტული მაგალითების ჩვენებით საწარმოო გეგმების შესასრულებლად იზრდებოდა და ირაზმებოდა მრავალმილიონიანი არმია.

როგორც არასდროს, წინა პლანზე წამოწეულ იქნა მასების კომუნისტური აღზრდა, ადამიანის შეგნებიდან კაპიტალიზმის ნაშთების აღმოფხვრის ამოცანა. მესამე სტალინური ხუთწლედის დიადი ამოცანების სახელოვნად შესრულება, შრომის ნაყოფიერების ზრდა უშუალოდ უკავშირდება მასების კომუნისტურად აღზრდის ამოცანას; როგორც დიდი სტალინი გვასწავლის, ყოველდღიურად უნდა ვანვითარებდეთ და ვზრდიდეთ საბჭოთა პატრიოტიზმს — ჩვენი სახელოვანი გამარჯვებების ამ მამოძრავებელ ძალას. ადამიანთა კომუნისტურად აღზრდის სისტემაში მნიშვნელოვანი ადგილი უჭირავს საბჭოთა ხალხის მობილიზაციური მზადყოფნის განმტკიცების საკითხებს.

დღეს პრესის მუშაკებს, რომლებსაც სახელოვანი ტრადიციები აქვთ, თამამად შეუძლიათ სთქვან, რომ უდიდესი მონდომებითა და თავდადებით შეასრულეს ქვეყნის თავდაცვითი ამოცანები. ყველგან — იაპონიის იმპერიალისტებთან, პოლონელ პანებთან თუ თეთრფინელებთან ბრძოლებში, ბოლშევიკური პრესის მუშაკებმა ასახელეს ლენინ-სტალინის დიადი პარტია, რომელიც მზრუნველობით ზრდის პრესის მუშაკთა ძლიერ არმიას. ჩვენი ქვეყნის თავდაცვის ძლიერების განსამტკიცებლად ბოლშევიკური პრესის ეს სახელოვანი მუშაობა აღინიშნა სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის მიერ მთელი რიგი გაზეთებისა და მისი მუშაკების საბჭოთა კავშირის ორდენებით დაჯილდოებით.

საკ. კ. პ. (ბ) XVIII ყრილობაზე ამხანაგ სტალინის მოხსენებამ და საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 1938 წ. 14 ნოემბრის დადგენილებამ ახალ საფეხურზე აიყვანეს გაზეთის როლი და მნიშვნელობა. საერთოდ ბეჭდვითი სიტყვის, როგორც პროპაგანდის საკავშირო ტრიბუნის, მნიშვნელობა იმაში მდგომარეობს, რომ ის „შესაძლებლობას იძლევა ესა თუ ის ჰეშმარიტება ერთბაშად გახადოს ყველას საკუთრებად, ამიტომ იგი სიტყვიერ პროპაგანდაზე უფრო ძლიერია". ლენინი და სტალინი ყოველთვის დიდ მნიშვნელობას ანიჭებდნენ ჩვენი კადრების მიერ მარქსიზმ-ლენინიზმის თეორიის დაუფლებას. ლენინ-სტალინის პარტიის მთელი ისტორიის მანძილზე მარქსიზმ-ლენინიზმის პროპაგანდის სფეროში მთავარი ადგილი ეკუთვნოდა და ეკუთვნის ბეჭდვითი პროპაგანდას. ჩვენში მარქსიზმ-ლენინიზმის პროპაგანდას ახალი გაქანება მისცა „საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის" გამოსვლამ. გაზეთებისა და ჟურნალების ფურცლებზე ხშირად იბეჭდებოდა კონსულტაციები, ლექციები, პასუხები შეკითხვებზე, რაც უდიდეს დახმარებას უწევდა და უწევს მარქსიზმ-ლენინიზმის თეორიის შემსწავლელთ.

იმისათვის, რომ გაზეთმა შეასრულოს კოლექტიური ორგანიზატორისა და კოლექტიური პროპაგანდისტის როლი, მას მოეთხოვება იყოს უაღრესად პრინციპული, უაღრესად პარტიული, დაუნდობელი ხალხის მტრების მიმართ. ქართველი ხალხის საამაყო შვილი ამხანაგი ლ. ბერია პრესის მუშაკებს ასწავლის: „თვითეული სტატია, თვითეული წერილი, თვითეული სტრიქონი გაზეთში გამსჭვალული უნდა იყოს პარტიის გენერალური ხაზისათვის შეურიგებელი ბრძოლით, თვითეული ფორმულირება პოლიტიკურად ზუსტად უნდა იყოს გამახვილებული, თვითეული ფრაზა მიმართული უნდა იყოს იქითკენ, რომ განახორციელოს სწორი პოლიტიკური ზეგავლენა მკითხველთა ფართო მასებზე. ჩვენი ბეჭდვითი სიტყვის პარტიულობის შესახებ, მასებთან მისი კავშირის შესახებ **ლენინ-სტალინის** მითითებათა დავიწყებამ სინამდვილეში შედეგად მოსდევს მასებისაგან მოწყვეტა, კონკრეტული სინამდვილისა და მასების მოთხოვნილებათა არცოდნა".

დიდი მუშაობა ჩაატარა ჩვენმა ბოლშევიკურმა პრესამ საკ. კ. პ. (ბ) XVIII ყრილობის დადგენილებათა და დიდი სტალინის მითითებათა განსახორციელებლად, მაგრამ ჯერ კიდევ ბევრია გასაკეთებელი, ჯერ კიდევ არის ჩვენს მუშაობაში სერიოზული ნაკლოვანებანი. ზოგიერთი გაზეთი ჯერ კიდევ ვერ იჩენს ოპერატიულობას, პოლიტიკურ სიმახვილეს. ჩვენი ქვეყნის ძიღწევებს, მის სახელოვან ადამიანებს პრესის ფურცლებზე ჯერ კიდევ არასაკმარისად ვუჩვენებთ. გაზეთის ფურცლებზე ჯერ კიდევ არ სჩანს ჩვენი სინამდვილის მრავალფეროვნება. ეს აიხსნება იმით, რომ ზოგიერთი გაზეთის რედაქციები მოწყვეტილი არიან მუშსოფკორებს, მოწყვეტილი არიან სინამდვილეს, არ ეხმაურებიან მშრომელთა წერილებს და გაზეთი ივსება უმეტეს შემთხვევაში რედაქციის მუშაკების მასალებით. ჯერ კიდევ სერიოზული ნაკლოვანებებია პარტიული პროპაგანდის ჩვენების საქმეში, გაბედულად ვერ ვაყენებთ თეორიის საკითხებს, ამ საქმეში მთლიანად არ არის ჩაბმული ჩვენი პროპაგანდისტული კადრების საუკეთესო ნაწილი. ქვეყნის სამხედრო-თავდაცვითი გაძლიერების საკითხები, რომლის შესახებაც ყურადღება გამახვილა ჩვენი პარტიის XVIII ყრილობამ, ზოგ შემთხვევაში სათანადო გაშუქებას ვერ პოულობს ჩვენი გაზეთების ფურცლებზე და სხვ.

აღვნიშნავთ რა ბეჭდვითი სიტყვის დღეს — 5 მაისს, ამოცანა მდგომარეობს იმაში, რომ კრიტიკასა და თვითკრიტიკის ფართოდ გაშლით ვამჟღავნოთ ჩვენი ნაკლოვანებანი და კომუნიზმისათვის ბრძოლაში კიდევ უფრო ბასრი და მომქმედი გავხადოთ ჩვენი პრესა. „საჭიროა სერიოზულად გაუმჯობესებულ იქნას ჩვენი გაზეთებისა და ჟურნალების მუშაობა, — ამბობდა საქართველოს ბოლშევიკების ხელმძღვანელი ამხ. კ. ნ. ჩარკვიანი საქ. კ. პ. (ბ) XIII ყრილობაზე, — ვინაიდან პრესა წარმოადგენს **მარქს - ენგელს - ლენინ-სტალინის** უკვდავი, ყოვლისმძლე მოძღვრების პროპაგანდის მძლავრ იარაღს".

ვ. ი. ლენინი, ი. ბ. სტალინი და ვ. მ. მოლოტოვი გაზ. „პრავდის" რედაქციაში 1917 წ. მხატვ. ბ. ვასილიევის ნახატი.

სამდინარო ტრანსპორტის მუშაკთა დაჯილდოება

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმმა სამდინარო ტრანსპორტის განმტკიცებისა და განვითარების დარგში წარმატებით მუშაობისათვის სსრ კავშირის ორდენებითა და მედლებით დააჯილდოვა სამდინარო ტრანსპორტის 212 მუშაკი.

ლენინის ორდენით დაჯილდოებულია 9 კაცი, მათ შორის ამხანაგები ლ. ს. ვორონკოვი — „ვოლგოტანკერის" გემ „მანიჩსტროის" მექანიკოსი, მ. ფ. ერშოვი—გემ „პავლინ ვინოგრადოვის" კაპიტანი, ი. გ. ზალეტოვი—ბალაკოვის გემსარემონტო ქარხნის ხარატი, ე. ი. ილიუნინა — გორკის ნავსადგურის ქალთა ბრიგადის ბრიგადირი, კ. ა. კნიაზევა — კამის ნაოსნობის ქარხანა „სტარი ბურლაკის" ელექტროშემდუღებელი, ფ. ს. მაიოროვი—ზემო ვოლგის ნაოსნობის გემ „ნ. ოსტროვსკის" კაპიტანი, ი. პ. ტოკარევი — კამენსკის ნაოსნობის გემ „პიატილეტკის" კაპიტანი, ვ. ი. სუხარინი — „ვოლგოტანკერის" გემ „მიქოიანის" კაპიტანი და ნ. ი. ჩერემისინი — სუხონის ნაოსნობის შრომის სტახანოვური მეთოდების დანერგვის ინსტრუქტორი.

შრომის წითელი დროშის ორდენით დაჯილდოებულია 19 კაცი, მათ შორის ამხანაგები ო. ა. ალექსანდროვა — „ვოლგოტანკერის" № 1 ნავთის უბნის გემების გამწმენდი ქალთა ბრიგადის ბრიგადირი, ნ. ა. ბელოვი — ლენინგრადის სამდინარო ნავსადგურის უფროსი, ფ. რ. ვდოვინი — ლენინის სახელობის გემსარემონტო ქარხნის ხარატი, ი. ი. დოროხოვი—დნეპრის ნაოსნობის კაპიტანი — დამრიგებელი, დ. პ. ზვერევი — დასავლეთ-ციმბირის ნაოსნობის ბობროვსკის გემსარემონტო ქარხნის ოსტატი-ინსტრუქტორი, ლ. ი. კუსტოვი — ვოლგის საოზო სამმართველოს გზის მთავარი ინჟინერი, ზ. ა. შაშკოვი—სამდინარო ფლოტის სახალხო კომისარი, ა. ნ. ჩუდინოვი—კამის ნაოსნობის საბუქსირო გემ „ჩეგრესის" ლოცმანი და სხვ.

შრომის წითელი დროშის ორდენით დაჯილდოებულია 47 კაცი, მათ შორის: ლ. ლ. ბალაშინი — არქტიკული ინსტიტუტის უფროსი ჰიდროლოგი, გ. ლ. ვაზბუცკი — არქტიკული ინსტიტუტის უფროსი გეოლოგი, ვ. ვ. ვასილევი—ტანკერ „იუკაგირის" კაპიტანი, ვ. პ. ძიუბა —საკ. კ. პ. (ბ) ტაიმირის საოლქო კომიტეტის მეორე მდივანი, დ. ა. დრაგაიცევი — არქტიკული ინსტიტუტის მეცნიერი თანამშრომელი, ნ. ს. ყულუზნიაკოვი — საკ. კ. პ. (ბ) მურმანსკის საოლქო კომიტეტის მდივანი, ვ. ლ. ჟორორნიცკი — ჩრდილოეთის საზღვაო გზის იაკუტმშენის უფროსი, ა. ე. კამინოვი — პოლარული ავიაციის სამმართველოს უფროსის მოადგილე, გ. გ. კოლობაევი — ჩელუსკინის ეკიპაჟის პოლარული სადგურის მექანიკოსი, პ. ხ. კულაკოვი — საკ. კ. პ. (ბ) კრასნოიარსკის სამხარეო კომიტეტის მდივანი, კ. ე. კუჩერინი — ყინულმჭრელ „ლენინის" კაპიტანი, ლ. ვ. ლისტოვი—ჩელუსკინის ეკიპაჟის პოლარული სადგურის დისპეტჩერი, ი. პ. მაზურუკი — პოლარული ავიაციის სამმართველოს უფროსი, საბჭოთა კავშირის გმირი, წინათ ლენინის ორდენით და „წითელი ვარსკვლავის" ორდენით დაჯილდებული, ი. მ. ნიკიტინი — პოლარული სადგურების სამმართველოს უფროსის მოადგილე, გ. პ. ოგოროდნიკოვი — საკ. კ. პ. (ბ) არხანგელსკის საოლქო კომიტეტის მდივანი, ა. ტ. პავლოვსკი — ყინულმჭრელ გემ „სიბირიაკოვის" 1-ლი კლასის მატროსი, ვ. ნ. პანფილოვი — შინსახკომის არხანგელსკის სამმართველოს უფროსი, ნ. მ. პეგოვი — საკ. კ. პ. (ბ) პრიმორიეს საოლქო კომიტეტის მდივანი, ვ. ა. როძევსკი — ჰიდროგრაფიული გემის „ტოროსის" კაპიტანი, ა. პ. სდოროვი — ჩრდილოეთის საზღვაო გზის მთავარ სამმართველოს სამდინარო ტრანსპორტის სამმართველოს უფროსი მ. ი. სტაროსტინი — საკ. კ. პ. (ბ) მურმანსკის საოლქო კომიტეტის მდივანი, ი. ლ. სტეპანენკო — საკ. კ. პ. (ბ) იაკუტის საოლქო კომიტეტის მდივანი, ა. ნ. ტაბაუნინი — კაპიტანი, მოსკოვის ავიაჯგუფის პილოტი, ტევლიანტო—მშრომელთა დეპუტატების ჩუკოტის საოლქო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე, ს. ვ. შმანევი—განმარტოების კუნძულის პოლარული სადგურის უფროსი.

„საპატიო ნიშნის" ორდენით დაჯილდოებულია 53 კაცი. მათ შორის ამხანაგები ვ. გ. ამინინი—ზედა-ვოლგის სანაოსნო სამმართველოს მთავარი ინჟინერი და უფროსის მოადგილე, ა. ფ. ბლიდმანი—სამდინარო ფლოტის სახკომისარიატის ოპერატიული ჯგუფის კონსულტანტი, წინათ დაჯილდოებული შრომის წითელი დროშის ორდენით, ნ. მ. ბუშუევსკი — ჩრდილოეთის სანაოსნოს გემ „როზა ლუქსემბურგის" მექანიკოსი, მ. ი. ვოლსკი — პროფესორი, ტექნიკურ მეცნიერებათა დოქტორი, წყლის ტრანსპორტის ინჟინერთა გორკის ინსტიტუტის მასალათა სიჯიქის კათედრის გამგე, ა. ს. დემინი — ინჟინერი გამომგონებელი, ზედა-ვოლგის სანაოსნოს მუშაკი, ა. ფ. პეტრიჩენკო—ვოლგის გზის სამმართველოს ასტრახანის ტექნიკური უბნის შუა-კოპანის ჩქერის მებაკენე ჭალი, პ. ი. პროხინი — გაზეთ „ვოდნი ტრანსპორტის" რედაქტორი, ი. ა. პოლუშკინი — მოსკოვ-ვოლგის არხის გემის „პროფესორ მეჩნიკოვის" კაპიტანი, ი. ლ. ფედოროვი—ქვედა-ვოლგის სანაოსნოს სტალინგრადის ნავმისადგომის მტვირთავი მუშა, ი. ნ. ჩეკაკი—დნეპროპეტროვსკის ნავსადგურის პარტბიუროს მდივანი, ს. ფ. ჩესნოკოვი—ვოლგატანკერის ნავთსაზიდის „სტეპან რაზინის" კაპიტანი და სხვ.

მედლით „შრომითი მამაცობისათვის" დაჯილდოებულია 56 კაცი, მედლით „შრომითი წარჩინებისათვის" 75 კაცი. (საკ. ინფ.).

ამხ. ი. დ. პაპანინის მისალმება

საქართველოს ბეჭდვითი სიტყვის მუშაკებისადმი

მზიური საქართველოს საბჭოთა ინტელიგენციის მოწინავე რაზმს — ბოლშევიკური ბეჭდვითი სიტყვის მუშაკებს ჩემი მგზნებარე სალამი მათი დღესასწაულის დღეს.

ორგზის საბჭოთა კავშირის გმირი ი. პაპანინი.

ამხ. ვ. ნანეიშვილის მისალმება

საქართველოს ბეჭდვითი სიტყვის მუშაკებისადმი

ბოლშევიკური ბეჭდვითი სიტყვის დღეს — ჩემი გულწრფელი სალამი ორდენოსანი საქართველოს ბოლშევიკური პრესის მუშაკებს, მუშსოფკორთა მრავალრიცხოვან არმიას და მკითხველებს.

ვუსურვებ „კალმის სნაიპერებს" მომავალშიაც მუდამ ზუსტად ურტყან ნიშანში კომუნიზმის დიადი მშენებლობის განსამტკიცებლად, ლენინ-სტალინის პარტიის სასახელოდ, ყველა ჯურის მტრების განადგურებლად.

საბჭოთა კავშირის გმირი
პოლკოვნიკი ვ. ნანეიშვილი

თბილისი, „კომუნისტის" რედაქციას

მხურვალე, საბრძოლო წითელარმიული სალამი ორდენოსანი საქართველოს ბოლშევიკური პრესის მუშაკებს, მუშსოფკორებს და მკითხველებს.

ვუსურვებთ საქართველოს ბოლშევიკურ პრესას, რომელსაც საფუძველი ჩაუყარა დიდმა სტალინმა, — შემდეგშიაც მუდამ მაღლა ეჭიროს დ. მტკიცედ ატაროს ლენინ-სტალინის პარტიის უძლეველი დროშა კომუნიზმის მშენებლობის დიად გზაზე.

საბჭოთა კავშირის გმირები:
პოლიტხელის მოადგილე ილია ხმალაძე
უმცროსი მეთაური ალექსანდრე სულაბერიძე

კომუნიზმის პრესას

გაშლილხარ, როგორც მინდორზე
თეთრი ხალების საფენი,
როგორც მოწმენდილ ღამეში
ვარსკვლავნი მოკიაფენი,
როგორც მაისის მდელოზე
ყვავილი გამონაყარი
და როგორც შემოდგომაზე
ფოთოლი ჩამონაქარი.

მზით დაფენილი ველი ხარ,
მელნის ცვარებით ნაწვიმი,
ღრმა სიბრძნის ოკეანე ხარ,
დაჰკრიხარ, როგორც არწივი.
მტრის თავზე მეხის ვარდნა ხარ,
მოძმეთ კი აერთიანებ,
ხალხის გული და ენა ხარ,
ყრუ-მუნჯსაც აპირხმიანებ.

მარქს-ენგელს-ლენინ-სტალინის
უკვდავ აზრების მფლობელო,
ჩვენო წიგნო და გაზეთო,
სინათლევ ჩაუქრობელო.
მშრომელთა გულის მესიტყვევ,
სიცოცხლის დამატკბობელო,
გარდასულ დროთა აღმწერო,
მომავლის წინათმგრძნობელო!

ვერ გწვავენ, ვეღარ გდევნიან
მეფის შავბნელ ძალები,
ჩამწყვდეულს ბნელ სარდაფებში
გიცავდნენ პროლეტარები.
ამოხველ ჯურღმულებიდან
მზეს გაუსწორე თვალები,
ჩამოურიგდი მშრომელებს,
შეაღე ჭოხის კარები.

ვის არ აუხელ თვალებსა,
ვისღა არ ესაუბრები!
ცის ქვეშეთს, კიდით-კიდემდე
შემოგვილია უბნები...
სუსტს და უღონოს ამხნევებ,
ფოლადს პირს მოუფხიანებ,
შრომის და ბრძოლის ფერხულში
მთებს შესძრავ, შეაზრიალებ.

სარკე ხარ ჩვენი ცხოვრების,
სიტყვა ხარ მაღალფრთოვანი.
მოწყურებთა გკითხულობს
ახალგაზრდა და მხცოვანი,
ყველა ბრძენი და სწავლული,
გმირი და სახელოვანი.
აღარ გემჩნევა ლაქები
ნაცხები მრავალწლოვანი.

საბჭოთა ხალხის დიდება
საზღვრებს გადალმაც გაისმის!
გული ღელდება, გაშლილან
ვარდები ხუთი მაისის,
მწერლები—სიტყვის ოსტატნი
მრავალნაირი ჩანგებით
უმღერენ დიად სამშობლოს
შრომის და ბრძოლის ჰანგებით!

ჩვენო წიგნო და გაზეთო,
ოქრო-ნაყარო ელვარევ,
ჩვენო ფიქრნო და აზრებო,
მუდამ მომქმედო, მღელვარევ,
ასცდი მსოფლიოს მწვერვალებს,
კულტურავ მაღალ ხმიანო,
რომ საამური ცხოვრება
უფრორე მოამზიანო!

ალ. კუდიანაშვილი

სოფ. გეძათ-ხევი
თიანეთის რაიონი.

წიგნი „გაზეთ „ზარია ვოსტოკას" გამოცდილება"

მოსკოვი, 4 მაისი. სახელმწიფო პოლიტიკური გამომცემლობა ბეჭდვითი სიტყვის დღისათვის უშვებს წიგნს **„გაზეთ „ზარია ვოსტოკას" გამოცდილება"** (საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური და თბილისის კომიტეტების ორგანო).

წიგნს წამძღვარებული აქვს წინასიტყვაობა ამხანაგ **ლავრენტი ბერიასი,** რომლის ხელმძღვანელობითაც ბოლშევიკური ბეჭდვითი სიტყვის ლენინურ - სტალინური ტრადიციების საფუძველზე აღიზარდნენ საქართველოს და ამიერკავკასიის გაზეთის მუშაკთა კადრები.

„ჩვენი ჟურნალ-გაზეთების მუშაობის გამოცდილების ურთიერთ გაზიარება, — სწერს ამხანაგი **ლავრენტი ბერია,** — ხელს უწყობს ბეჭდვითი სიტყვის მუშაკთა შემოქმედებითი ინიციატივის შემდგომ აღმავლობას.

... წიგნს „გაზეთ „ზარია ვოსტოკას" გამოცდილების" წაკითხვა დიდ სარგებლობას მოუტანს ჩვენი ბეჭდვითი სიტყვის თვითეულ მუშაკს, თვითეულ პროპაგანდისტსა და აგიტატორს".

წიგნის ძირითად თავებში ლაპარაკია გაზეთის მიერ განვლილი გზის შესახებ, პროპაგანდისტული მუშაობის გამოცდილების, პარტიული ცხოვრების საკითხთა გაშუქების, მასების ინტერნაციონალური აღზრდის, სოციალისტური შეჯიბრების მოწყობის შესახებ და სხვ.

წიგნი შეიცავს ექვს ნაბეჭდ ფურცელს და კარგად არის დასურათებული.

გრიბოედოვის თეატრის კოლექტივის შემოქმედებითი შეხვედრა ა.-კ. სამხედრო ოლქის მფრინავებთან

გუშინ 4 მაისს, საღამოს შესდგა ა. გრიბოედოვის სახელობის სახელმწიფო რუსული დრამის თეატრის მუშაკთა კოლექტივის შეხვედრა ამიერ-კავკასიის სამხედრო ოლქის მფრინავებთან. შეხვედრას დაესწრნენ საბჭოთა კავშირის გმირები — პოლკოვნიკი ვლადიმერ ნანეიშვილი, მაიორი ვიქტორ ზელენცოვი, კაპიტანი პ. პეტროვი, ბატალიონის კომისარი იაკოვენკო და უმცროსი ლეიტენანტი კ. სიმონიანი.

შეხვედრის აღსანიშნავად თეატრმა მფრინავებს უჩვენა ბ. ვოიტეხოვისა და ლ. ლენჩის პიესა „პაველ გრეკოვი".

პიესის მესამე მოქმედების შემდეგ ანტრაქტში სცენაზე გამოვიდა თეატრის მთელი კოლექტივი, რომლის სახელით დამსწრე მფრინავებს მიესალმა მსახიობი ვ. ბრაგინი.

ბოლოს, შეხვედრაზე სიტყვა წარმოსთქვა საბჭოთა კავშირის გმირმა, ბატალიონის კომისარმა ამხანაგმა იაკოვენკომ.

თეატრის კოლექტივის შემოქმედებითი შეხვედრა მფრინავებთან გადაიქცა საბჭოთა ხალხისა და საბელოვანი წითელი არმიის ერთიანობის ბრწყინვალე დემონსტრაციად.

ᲙᲐᲚᲔᲡᲘ ᲣᲐᲠᲙᲧᲝᲤᲡ

1. უცხოეთის ზოგიერთ გაზეთში გამოქვეყნდა ცნობა, თითქოს საბჭოთა კავშირმა წინადადება მისცა ფინეთს გაუცვალოს საბჭოთა კავშირის ვიბორგი (ვიიპური) ალანდის კუნძულებზე, ხოლო რეიტერის სააგენტომ 1 მაისს რადიოთი გადასცა თავისი პარიზელი კორესპონდენტის ცნობა იმის შესახებ, რომ ვითომდა „სსრ კავშირმა წინადადებით მიმართა ფინეთს, რომ ხანკოსა და ვიბორგს დაუბრუნებს ფინეთს ალანდის კუნძულებისა და პეტსამოს სანაცვლოდ". საკდესს დავალებული აქვს განაცხადოს, რომ ყველა ეს ცნობა სავსებით უსაფუძვლოა და მთლიანად მოგონილია.

2. ჰოლანდიის გაზეთი „მაასბოდე", აგრეთვე უცხოეთის ზოგიერთი სხვა გაზეთი იუწყება, რომ თითქოს „სსრ კავშირმა გასულ კვირას გერმანიის მთავრობას გადასცა ნოტა, რომელშიც საბჭოთა მთავრობამ განაცხადა, რომ შვეციის წინააღმდეგ გერმანიის მოქმედებას იგი არამეგობრულ აქტად ჩასთვლიდა და რომ, ამას გარდა, სსრ კავშირმა განაცხადა, რომ იგი ვერ დაუშვებს გერმანიის მიერ ალანდის კუნძულების ოკუპაციას". საკდესს დავალებული აქვს განაცხადოს, რომ ეს ცნობა სინამდვილეს არ შეეფერება. ნამდვილად კი, გერმანიასა და საბჭოთა კავშირს შორის დადებულ თავდაუსხმელობის ხელშეკრულების მე-3 მუხლის შესაბამისად, სადაც ლაპარაკია ურთიერთ ინფორმაციასა და კონსულტაციაზე, ორი კვირის წინათ მოსკოვში საბჭოთა კავშირისა და გერმანიის წარმომადგენელთა შორის მოხდა ინფორმაციის გაცვლა-გამოცვლა შვეციის ნეიტრალიტეტის საკითხზე, რომლის დროსაც აღნიშნული იყო, რომ ორივე სახელმწიფოს დაინტერესებულად მიაჩნია თავისთავი იმით, რომ შვეციამ ნეიტრალიტეტი შეინარჩუნოს.

საგაზაფხულო კულტურების თესვა

მიწსახკომის ცნობებით 1 მაისისათვის საქართველოს სსრ კოლმეურნეობებში საგაზაფხულო კულტურები დათესილი იყო 333.012 ჰექტარზე. გეგმის 64,9 პროცენტი, გასულ წელს კი ამავე რიცხვისათვის გეგმის შესრულება 75,4 პროცენტს უდრიდა.

საგაზაფხულო კულტურების თესვა დაამთავრეს ქარელის, წითელწყაროს და ქვემოსვანეთის რაიონებმა. თესვის გეგმა ყველაზე ნაკლები პროცენტით აქვთ შესრულებული ბოგდანოვკის (34,5 პროც.), წალკის (38,9 პროც.), ახალქალაქის (43 პროც.), ბაშკიჩეთის (48,3 პროც.) და თიანეთის (48,1 პროც.) რაიონებს.

თავთავიანი მარცვლეული კულტურები საქართველოს კოლმეურნეობებში დათესილია 79,112 ჰექტარზე, გეგმის 74,5 პროცენტი. გეგმა შეუსრულებელი აქვს ახალქალაქის, ბოგდანოვკის, ახალციხის, ადიგენის, ასპინძის, გორის, ბორჯომის, წალკის, დუშეთის, საგარეჯოს, ბაშკიჩეთის, თიანეთის, ამბროლაურის, ონისა და საჩხერის რაიონებს და სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიურ ოლქს.

ᲠᲙᲘᲜᲘᲒᲖᲘᲡ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲮᲐᲖᲘ ᲙᲐᲜᲓᲚᲐᲙᲨᲐ—ᲙᲣᲚᲚᲐᲘᲐᲠᲘ

ᲙᲐᲜᲓᲚᲐᲙᲨᲐ, 1 მაისი (საკდესი). 30 აპრილს დამთავრდა კანდალაკშა—კულლაიარვის რკინიგზის მშენებლობა; გზის სიგრძე 160 კილომეტრს უდრის. ამიერიდან კულლაიარვი შეერთებულია მურმანსკის რკინიგზასთან.

5 მაისს, საღამოს 7 საათზე, შინსახკომის კლუბში (ბესიკის ქ. № 4) საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის საქალაქო კომიტეტი იწვევს

პარტიული, კომკავშირული, პროფკავშირული ორგანიზაციების აქტივის საერთო-საქალაქო კრებას ბეჭდვითი სიტყვის მუშაკებთან და მუშკორთა აქტივთან ერთად, მიძღვნილს ბეჭდვითი სიტყვის დღისადმი.

კრებაზე მოსმენილი და განხილული იქნება გაზ. „კომუნისტის" რედაქტორის ამხ. ვ. ხატაშვილის და „ზარია ვოსტოკას" რედაქტორის ამხ. ვ. გრიგორიანის მოხსენებები.

შესვლა მოსაწვევი ბარათებით, რომლებსაც ანაწილებენ პარტიის რაიკომები.

საქ. კ. პ. (ბ) თბილისის კომიტეტი.

ᲛᲝᲡᲐᲖᲦᲕᲠᲔᲑᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲛᲔᲗᲔ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲔᲑᲐᲨᲘ

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘᲡ ᲓᲘᲠᲔᲥᲪᲘᲘᲡ ᲒᲐᲜᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲐ

ბოლშევიკური პრესის წარსულიდან

„პრალეგალური რევოლუციური გაზეთის დაარსების იდეა ამხანაგებმა სტალინმა და კეცხოველმა ჯერ კიდევ 1898 წელს წამოაყენეს; მათი მიზანი იყო რევოლუციური მარქსიზმის პროპაგანდა და „მესამე დასის“ ქართული უცრავლესობისა და მათი ლეგალური გაზეთ „ქვალის“ წინააღმდეგ ბრძოლა.

1901 წლის სექტემბერში ამხ. კეცხოველმა გაჭოში გამოუშვა თბილისის სოციალ-დემოკრატიის ორგანოს — გაზეთ „ბრძოლის“ პირველი ნომერი“.

„გაზეთი „ბრძოლა“ — თბილისის სოციალ-დემოკრატიული ორგანიზაციის, მისი ლენინურისკრული ჯგუფის პირველი არალეგალური გაზეთი, იცავდა რევოლუციური მარქსიზმის თეორიულ საფუძვლებს და პროლეტარიატის რევოლუციურ-კლასობრივი ბრძოლის ამოცანებს.

გაზეთი „ბრძოლა“ ასაბუთებდა და ავითარებდა იმის აუცილებლობას, რომ სოციალ-დემოკრატიული ორგანიზაციები გადასულიყვნენ მასობრივ პოლიტიკურ აგიტაციაზე, მოეწყოთ მუშათა კლასის რევოლუციური პოლიტიკური ბრძოლა თვითმპყრობელობის წინააღმდეგ. იგი იცავდა ბურჟუაზიულ-დემოკრატიულ რევოლუციაში პროლეტარიატის ჰეგემონიის ლენინურ იდეას“.

„გაზ. „ისკრის“ იდეა ფართო პოლიტიკური აგიტაციისა და რევოლუციური მარქსიზმის იდეების პროპაგანდის საფუძველზე ერთიანი რევოლუციური პარტიის მოწყობის შესახებ, გაზეთმა „ბრძოლამ“ თავის სახელმძღვანელო პრინციპად გამოაცხადა“.

„1904-1907 წლების პერიოდში ამხანაგი სტალინი, რომელიც ამიერ-კავკასიის ბოლშევიკთა საბჭოსთან დგას, უდიდეს თეორიულ-ორგანიზაციულ მუშაობას ეწევა. იგი ხელმძღვანელობს და წარმართავს მთელი ბოლშევიკური პრესის ბრძოლას“.

ლ. პ. ბერია

ი. ბ. სტალინი 1906 წ.

„პროლეტარიატის ბრძოლა“

კავკასიაში პირველი ნამდვილად პროლეტარული ორგანიზაციების შექმნისათვის დაძაბულ საორგანიზაციო მუშაობასთან ერთად, დიდი სტალინი ხელმძღვანელობდა იდეურ ბრძოლას რევოლუციური მარქსიზმის დროშით. იგი ხელმძღვანელობდა და წარმართავდა მთელი ბოლშევიკური პრესის ბრძოლას.

1903 წელს მარტის ბოლო რიცხვებში კავკასიის კავშირის კომიტეტის პირველი ყრილობის დადგენილებით ქართული გაზ. „ბრძოლა“ და სომხური გაზ. „პროლეტარიატი“ გაერთიანდნენ საერთო სახელწოდებით: „პროლეტარიატის ბრძოლა“, რომელიც 1903 წლის აპრილ-მაისიდან 1905 წლის ოქტომბრამდე გამოდიოდა ქართულ, რუსულ და სომხურ ენებზე. სულ გამოვიდა 12 ნომერი.

გაზეთში იბეჭდებოდა ლენინისა და სტალინის სახელმძღვანელო წერილები, შეჭდებოდა მუშათა მოძრაობის მნიშვნელოვანი საკითხები, იწერებოდა კორესპონდენციები რაიონებიდან მუშათა და გლეხთა რევოლუციური მოძრაობის შესახებ.

„პროლეტარიატის ბრძოლის“ პირველ ნომერში გადმობეჭდილია „ისკრიდან“ ლენინის სტატია: „თვითმპყრობელობა ირყევა“. ამ სტატიაში ლენინი აანალიზებს 1903 წ. 26 თებერვალს მეფის მანიფესტის გამოცემის მიზანს, სთვლის რა ამ მანიფესტს მეფის შეთქმულების მანერად და ფარისევლობად, მზარდი რევოლუციური მოძრაობის შიშით.

„პროლეტარიატის ბრძოლის“ მეორე ნომრის (№ 7—ქართულად, № 4—სომხურად) მოწინავე მიდევნილია დიდი სტალინის თანამებრძოლის—ლადო კეცხოველის ხსოვნისადმი. ამავე ნომერში მოთავსებულია ამხანაგ სტალინის ბრწყინვალე სტატია „როგორ ესმის სოციალ-დემოკრატიას ნაციონალური კითხვა?“ — მიძღვნილი ნაციონალური საკითხის შესახებ რ.ს.დ.მ.პ. II ყრილობაზე მიღებული პარტიული პროგრამის სათანადო პარაგრაფების დაცვისა და დასაბუთებისადმი.

ამხანაგ სტალინის ამ სტატიაში უკვე მოცემულია ძირითადი პრინციპები, რომლებიც შემდეგ განვითარებულია მის შრომაში „მარქსიზმი და ნაციონალური საკითხი“.

ამხანაგი სტალინი გვაძლევს ნაციონალური საკითხის დიალექტიკურ დაყენებისა და გადაჭრის ბრწყინვალე ნიმუშს:

„ყველაფერი იცვლება... იცვლება საზოგადოებრივი ცხოვრება და მასთან ერთად იცვლება „ნაციონალური კითხვაც“. სხვა-და-სხვა დროს სხვა-და-სხვა კლასები გამოდიან ბრძოლის მოედანზე,—ყველა კლასს კი თავისებურად ესმის „ნაციონალური კითხვა“. „ნაციონალური კითხვა“, სხვა-და-სხვა ელფერს იღებს იმისდა მიხედვით თუ რომელი კლასი და როდის წამოაყენებს მას“.

ამხანაგი სტალინი იძლევა „ფეოდალურ-მონარქიული“ ნაციონალური მოძრაობის დახასიათებას; გვაძლევს ბურჟუაზიულ-დემოკრატიული ნაციონალური მოძრაობის მარქსისტულ განსაზღვრას, ხაზს უსვამს კლასობრივი ბრძოლისა და პროლეტარიატის გამარჯვების ინტერესებისადმი ნაციონალური საკითხის დაქვემდებარების აუცილებლობას.

„პროლეტარიატის ბრძოლა“ № 8 (1905 წ. 1 (14) იანვარი) იწყება მეთაური წერილით: „შეგნებული პროლეტარიატის ბრძოლა“, რომელიც წარმოადგენს კლასთა ბრძოლის მარქსისტული თეორიის ბრწყინვალე გამოცემას. ამავე ნომერში მოთავსებულია ამხანაგ სტალინის გენიალური სტატია „პროლეტართა კლასი და პროლეტართა პარტია“, იდეები, რომლებიც აქ არის განვითარებული, არსებითად, ხოლო მთელ რიგ შემთხვევებში თითქმის სიტყვა-სიტყვით, ემთხვევა იმ იდეებს, რომლებიც განვითარებულია ლენინის გენიალურ შრომაში: „ნაბიჯი წინ, ორი ნაბიჯი უკან“. წერილში ბრწყინვალედ დაცულია ლენინის შეხედულება ახალი ტიპის პარტიის შექმნის შესახებ. პარტია დახასიათებულია როგორც მუშათა კლასის მოწინავე, ორგანიზებული რაზმი: „პროლეტართა პარტია, როგორც წინამძღოლთა მებრძოლი ჯგუფი, ჯერ ერთი, ბევრათ მცირე უნდა იყვეს პროლეტართა კლასზე თავისი წევრების რაოდენობით. მეორეთ, მაღლა უნდა იდგეს პროლეტართა კლასზე მისი შეგნებითა და გამოცდილებით და, მესამეთ, მჭიდრო ორგანიზაციას უნდა წარმოადგენდეს“.

ამხანაგი სტალინი, აკრიტიკებს რა მეორე ყრილობას, რომელმაც მიიღო პარტიის წესდების პირველი მუხლი მარტოვის ფორმულირებით, სწერს: „ჩვენ მოუფიქრებლობის შედეგად მიგვაჩნია მეორე პარტიული კრების გადაწყვეტილება, რომელმაც (კრებამ) მარტოვის განმარტება მიიღო, და სრული იმედი გვაქვს, რომ მესამე პარტიული კრება უეჭველათ გაასწორებს მეორის შეცდომას და ამხ. ლენინის განმარტებას მიიღებს“.

დიდი ბელადის ეს წინასწარმეტყველური სიტყვები პარტიის მესამე ყრილობამ საქმედ აქცია.

„პროლეტარიატის ბრძოლის“ მეცხრე ნომერში მოთავსებულია ამხანაგ სტალინის წერილი მისი საუკეთესო თანამებრძოლის ვ. წულუკიძის ცხოვრებასა და მოღვაწეობაზე. „პროლეტარის“ № 1-დან გადმობეჭდილია ლენინის წერილი „მესამე ყრილობა“, სადაც მოკლედ და მკაფიოდ არის გაშუქებული მესამე ყრილობის მუშაობა და ყრილობის გადაწყვეტილებანი. აქვე დაბეჭდილია ამხანაგ სტალინის წერილი: „დროებითი რევოლუციონური მმართველობა და ჩვენი ტაქტიკა“.

„პროლეტარიატის ბრძოლის“ შემდეგ ნომრებში დაბეჭდილია ლენინის სტატია: „რევოლუციონური პროლეტარიატის დემოკრატიული მიზანი“, ამხანაგ სტალინის სტატია: „შეიარაღებული აჯანყება და ჩვენი ტაქტიკა“. 1905 წელს 15 (28) აგვისტოს გამოდის „პროლეტარიატის ბრძოლა“ № 11. ამ ნომრის შესახებ ცენტრალური ორგანო „პროლეტარის“ № 22-ში მოთავსებულია ლენინის რეცენზია, სადაც ბრწყინვალედ არის შეფასებული „პროლეტარიატის ბრძოლის“ № 11-ში მოთავსებული სტალინის წერილები: „მეფის მანიფესტი და ხალხის რევოლუცია“, „დროებითი რევოლუციონური მთავრობა და სოციალდემოკრატია“, „პასუხი „სოციალ-დემოკრატს“, „სადღეგრძელოთი დაიწყეს და შესანდობრით გათავეს“.

„პასუხი სოციალ-დემოკრატს“ წარმოადგენს სტრატეგიის მეშვეიცარიის თეორიის გამანადგურებელ კრიტიკას; ამ სტატიაში ამხანაგი სტალინი „ასაბუთებს მარქსისტულ-ლენინურ მოძღვრებას მუშათა კლასისათვის რევოლუციური თეორიისა და პოლიტიკური პარტიის მნიშვნელობის შესახებ. აქ ამხანაგი სტალინი გამოდის ლენინის ნაშრომის — „რა ვაკეთოთ?“—დასაცავად“ (ლ. პ. ბერია).

გაზ. „პროლეტარიატის ბრძოლა“ რუსეთის პირველი რევოლუციის პერიოდში ამიერ-კავკასიის ბოლშევიკური ორგანიზაციების შესანიშნავ საagიტაციო-საპროპაგანდო ტრიბუნას წარმოადგენდა.

გ. ცხაკაია

სჯაღინური სჯრიქონების დიადი ძაღა

(მოგონება)

ბოლშევიკური არალეგალური მუშაობის წლებში ბაქოში უდიდესი როლი შეასრულა ჩვენმა პარტიულმა პრესამ, რომლის ფუძემდებლები არიან ლენინი და სტალინი.

მე მინდა გაგიზიარო სხვადასხვა წლების მოგონებანი იმის შესახებ, თუ როგორ რაზმავდნენ, წარმართავდნენ და აწრთობდნენ ამხანაგ სტალინის სტატიები და სიტყვები ბაქოს პროლეტარებს კაპიტალთან და თვითმპყრობელობასთან ბრძოლაში.

მე მაშინ ზეინკლად ვმუშაობდი ბიბი-ეიბათის ნავთის მრეწველთა საზოგადოების ერთერთ ქარხანაში.

ერთხელ ჩვენთან ქარხანაში ამხანაგი სტალინი მოვიდა. მან მითხრა: „სტამბას ჩავარდნა ელის, უნდა ვიხსნათო“...

ჩვენს სტამბას პროვოკაცია ემუქრებოდა, და საჭირო იყო დაუყოვნებლივ თავიდან აგვეცილებინა ჩავარდნა, — გადაგვეტანა დაზგა და დანარჩენი მოწყობილობა სხვა, საიმედო ბინაზე.

სტამბა ორჯერ გადაარჩინა ამხანაგმა სტალინმა. მისი გამჭრიახი რევოლუციური სიფხიზლის მეოხებით ჩვენ მოვახერხეთ რამდენიმე პროვოკატორის გამოაშკარავება.

ამხანაგმა სტალინმა დროულად გადაიტანა სტამბა ახალ ბინაზე, სანამ ჟანდარმები გამოჩნდებოდნენ.

პრობლამაციები ჩვენს რაიონში არალეგალური სტამბიდან ამხანაგ ხანლარს მოჰქონდა. მან ჩემს გარდა ერთადერთმა იცოდა სტამბის ადგილსამყოფელი.

დილით ადრე, გარიჟრაჟზე, ის აღებდა ყუთს, მოურიგდებოდა მზადავ მუშას, ყოველთვის ერთსადაიმავეს, და მიდიოდა სტამბაში. ყუთში აწყობდნენ კონა-კონა პრობლამაციებს, ზემოდან კი ახალ გამომცხვარ პურს. ასეთი „ტვირთის“ გადატანა გზაში შემხვედრ პოლიციელთა ეშვს არ იწვევდა.

ამხანაგ ხანლარს პრობლამაციები ჩვენს ქარხანაში მოჰქონდა, ჩვენ კი, ჩვენის მხრით, ვავრცელებდით მათ მუშათა წარმომადგენლების საშუალებით რაიონის დანარჩენ ქარხნებში.

და აი დილით ადრე ჩვენ ვიწყებდით ფურცლების ჩაყრას მუშების საიაღლო ყუთებში, ამასთან არც ჩვენს ყუთებს გამოვტოვებდით ხოლმე, რომ ადმინისტრაციას ეჭვი არ აეღო.

ზოგჯერ ფურცლებს კედლებზე ვაკრავდით.

ამ პრობლამაციებიდან ბევრი ამხანაგ სტალინის მიერ იყო დაწერილი. ერთხელ მე ვნახე, რომ ამხანაგმა სტალინმა, ქარხნის წრესთან მეცადინეობის შემდეგ, იქვე შეადგინა პრობლამაციის ტექსტი. ის სწრაფად ეხმაურებოდა მუშათა მოძრაობის ყველა საკითხს და უდიდეს მნიშვნელობას ანიჭებდა რევოლუციური მარქსიზმის ბეჭდვითს პროპაგანდას.

ჩვენს ქარხანაში მუშათა წრესთან ამხანაგმა სტალინმა სამი თუ ოთხი მეცადინეობა ჩაატარა. ვიკრიბებოდით საღამოს ქარხნის სასადილოში.

მუშებს უყვარდათ თავისი მასწავლებელი და პატივს სცემდნენ მას. ამხანაგი სტალინი ჩვენთან მეცადინეობდა გასაგებ მუშურ ენაზე, და ყველაფერი, რასაც ის ამბობდა, ძვირფასი იყო მუშისათვის.

დიდი იყო არალეგალური პარტიული პრესისა და სტალინური პროპაგანდის უბრალო, ყველასათვის გასაგები სიტყვების ძალა.

ი. ვაცეკი

არალეგალური სტამბა

(მოგონება)

ამხანაგი სტალინი არაერთხელ გვეუბნებოდა ყველას, ვინც მის ბათუმის წრეში ვმუშაობდით, რომ აუცილებლად საჭიროა არალეგალური სტამბის მოწყობა ფურცლებისა და სხვადასხვა ბროშურების საბეჭდავად.

— საჭიროა გავაცნოთ მშრომელთა ფართო მასები ჩვენს მუშაობას, თვალი ავუხილოთ მათ, დავარაზმოთ მუშები ცარიზმის წინააღმდეგ საბრძოლველად,—ყოველთვის გვეუბნებოდა ის, როცა სტამბაზე ჩამოვარდებოდა სიტყვა.

აბზარაგ სტალინის მეცადინეობით აწყობილ იქნა სტამბის დაზგა. ის დაიდგა იმ ოთახში, სადაც სტალინი ცხოვრობდა. ფურცლების საბეჭდავად ქალაღდი გვქონდა.

იმ დროს ბათუმის მეტწილ საწარმოებში ენერგიულად მუშაობდნენ სოციალ-დემოკრატიული წრეები, რომლებსაც ამხანაგი სტალინი ხელმძღვანელობდა. უფრო ხშირად დაიწყო პოლიტიკური დემონსტრაციების მოწყობა. ბათუმის მუშების ერთერთი ყველაზე დიდ დემონსტრაციათაგან — 1902 წლის 9 მარტის დემონსტრაციას — მეფის ჯარებმა სროლა აუტეხეს, და მასში მონაწილე რამდენიმე ასეული მუშა გადასახლებულ იქნა ბათუმიდან.

9 მარტს საღამოს დემონსტრაციის შემდეგ ამხანაგმა სტალინმა შეგვკრიბა და გვითხრა:

— საჭიროა რადაც არ უნდა დაგვჯდეს გავაცნოთ მუშათა ფართო მასები, ყველა მშრომელნი არა მარტო ბათუმის, თბილისის, ფოთისა და ბაქოსი, არამედ მთელი რუსეთისაც ბათუმში მომხდარ ამბებს. დაე იცოდეს ყველა მუშამ, რომ მეფის ხელისუფლება კაპიტალისტებისა და ბურჟუაზიის დამცველია. საჭიროა სასწრაფოდ გამოვუშვათ ბათუმელი მუშების დახვრეტისადმი მიძღვნილი ფურცელი.

დიდხანს არ დამავიწყდება ის ღამე... ვიწრო ოთახი ოდნავ არის განათებული ნავთის მბუტუტავი ლამპით. პატარა, მრგვალ მაგიდასთან ზის ამხანაგი სტალინი და სწერს. მის გვერდითაა სტამბის დაზგა, რომელთანაც ფუსფუსებენ ასოთამწყობები. შრიფტი ჩაწყობილია ასანთისა და პაპიროსის კოლოფებში და ქალალდებზე. ამხანაგი სტალინი ნაწილ-ნაწილ აწვდის ასოთამწყობებს თავის ნაწერს. მე წამდაუწუმ გამოვდივარ ეზოში და ფხიზლად ვუცდებ ყურს ღამის სიჩუმეს. ბოლოს სტალინმა წერა დაამთავრა. ადგა და დაწერილი წაგვიკითხა.

პრობლამაციის ტექსტმა ყველა ჩვენგანზე დიდი შთაბეჭდილება მოახდინა. უბრალო და გასაგები სიტყვებით პროკლამაცია გადმოსცემდა იმ მუშების, „ქვეყნის მარჩენლების“ დახვრეტის ამბავს, რომლებმაც გაბედეს თავისი მძიმე მდგომარეობის გაუმჯობესების მოთხოვნა. პროკლამაცია განმარტავდა, რომ მეფე და მთელი ხახელმწიფო აპარატი კაპიტალისტების ინტერესთა სადარაჯოზე დგანან, რომ მუშები არსაიდან არ უნდა მოელოდნენ დახმარებას და მხოლოდ მათი გაერთიანება და ერთსულოვნად გამოსვლა შეუწყობს მათ ხელს მეფისა და კაპიტალისტების დამხობაში. პროკლამაცია დაწვრილებით ასწერდა დემონსტრანტების დახვრეტას.

უკვე ინათა, მაგრამ მუშაობა გრძელდებოდა. დილასათვის დაბეჭდილი იყო რამდენიმე ასეული ფურცელი. სტალინმა წინადადება მისცა ასოთამწყობებს არ დაეშალათ ანაწყობი, არამედ გამოეყენებინათ ის განმეორებით დასაბეჭდად, რომ ფურცლები სოფელშიაც გაგვეგზავნა. და, მართლაც, დემონსტრაციის მსხვერპლთა დაკრძალვის შემდეგ სტამბამ დამატებით დაბეჭდა არაერთი ასეული ფურცელი, რომლებსაც გლეხებში ვავრცელებდით.

ფურცლების გავრცელების წესი ასეთი იყო: საწარმოების წარმომადგენლები — მოწინავე მუშები, ამხანაგ სტალინს წრეების მსმენელები — მოდიოდნენ ჩვენთან, და სტალინი თვითონ ურიგებდა მათ განსაზღვრული რაოდენობის ფურცლებს როგორც მუშებში გასავრცელებლად, ისე სოფლად გადასაგზავნად.

პირადად მე ავიღე ოცდაათი ფურცელი და გავავრცელე ისინი სოფელ შემოქმედის, გომის, ოზურგეთის და სხვ. გლეხებში. პროკლამაციებმა დიდი გამაერთიანებელი როლი შეასრულა რევოლუციონერებსა და გლეხებზე. ისინი რამდენჯერმე გაბედულებით კითხულობდნენ ფურცლებს. სტალინის პროკლამაციების წაკითხვა იწვევდა აზრთა გაცვლა-გამოცვლას, მუქარას და წყევლა-კრულვას მეფისა, მემამულეებისა და კაპიტალისტებისადმი.

ერთხელ ჩვენთან მოვიდა როტშილდის ქარხნის ერთერთი მუშის ცოლი და გამაფრთხილა, რომ იმ სახლს, რომელშიაც ამხანაგი სტალინი ცხოვრობდა და სტამბა იყო მოთავსებული, თვალყურს ადევნებენო. ამხანაგმა სტალინმა დაუყოვნებლივ მიიღო ზომები იმისათვის, რომ სტამბა სხვა ადგილას გადაეტანათ და დაწვრილებით გავიგონა ინსტრუქტაჟი, თუ როგორ გვეწეროდა თავი დაკითხვისას იმ შემთხვევაში, თუ დაგვაპატიმრებდნენ.

დანიშნულ დროს ჩვენს სახლს ეტლი მოადგა. ამხანაგმა სტალინმა თვითონ გამოიტანა დაშლილი სასტამბო დაზგის ნაწილები, რომლებიც მას ტომარაში გამოხვეული ჰქონდა, და წაიღო ისინი ჩვენს ამხანაგ ლომჯარიასთან.

ამის შემდეგ სტალინი ჩვენს სახლში მხოლოდ მესამე დღეს გამოჩნდა. იმაზე, თუ სად იყო ის და რას აკეთებდა ამ დღეებში, ჩვენ არაფერი ვიცოდით. ფუტკი იყო ამაზე მისთვის შეკითხვების მიცემა, ის დიდი კონსპირატორი იყო.

ი. დარახველიძე

„ჩვენი ცხოვრება“

ამიერ-კავკასიის და საქართველოს ბოლშევიკური ორგანიზაციების გმირული ბრძოლის ისტორიაში განსაკუთრებული ადგილი უკავია ბოლშევიკურ პრესას, რომელმაც დიდი როლი შეასრულა რევოლუციური მოძრაობის განვითარებისა და ბოლშევიზმის იდეების დანერგვის საქმეში. აქ განსაკუთრებით აღსანიშნავია ბოლშევიკური გაზეთი „ჩვენი ცხოვრება“, რომელიც გამოდიოდა 1907 წლის 18 თებერვლიდან 6 მარტამდე. სულ გამოვიდა 13 ნომერი. გაზეთი იბეჭდებოდა სტამბა „საქმეში“ (ყოფ. მიხეილის პროსპექტი № 40), რედაქცია მოთავსებული იყო ყოფ. ელისაბედის ქ. № 88-ში.

გაზეთის სახელმძღვანელო და ძირითადი სტატიები ამხანაგ სტალინის კალამს ეკუთვნის. ისინი იბეჭდებოდა უმთავრესად ხელმოუწერელად.

„ჩვენი ცხოვრება“ გამოდიოდა მეორე სახელმწიფო სათათბიროს მოწვევის პერიოდში. გაზეთში მოთავსებული სტატიებისა და შენიშვნების ძირითადი ნაწილი ამ საკითხის გარშემო ტრიალებს. გაზეთში გამოქვეყნებულ მასალებში გაშუქებულია ბოლშევიკების ტაქტიკა II სახელმწიფო სათათბიროს მიმართ, მენშევიკურად დასაბუთებულია ბოლშევიკური ტაქტიკა. გაზეთი ამხელს ლიბერალური ბურჟუაზიის, მენშევიკების, ფედერალისტების და სხვა პოლიტიკური პარტიების მოღალატურ პოზიციას.

ლიბერალური ბურჟუაზიის კლასიკური კრიტიკა და ბოლშევიკების ტაქტიკის ღრმა თეორიული დასაბუთება მოცემულია გაზ. „ჩვენი ცხოვრების“ მოწინავე სტატიებში, რომლებიც ამხანაგ სტალინის კალამს ეკუთვნის.

სტალინი ამ სტატიებში ააშკარავებს ლიბერალური ბურჟუაზიის კონტრრევოლუციურ ბუნებას, რომელმაც რევოლუციის დასაწყისშივე მოლაპარაკება გამართა რეაქციასთან, ცარიზმთან. რევოლუციის წინააღმდეგ საბრძოლველად.

გაზ. „ჩვენი ცხოვრება“ ყოველ ნომერში სისტემატურად ამხელდა მენშევიკებს, მათს ოპორტუნისტულ ტაქტიკას. იგი მშრომელი მასების წინაშე ფარდას ხდიდა და ააშკარავებდა მენშევიკების მოღალატურ ტაქტიკას.

ამხანაგ სტალინის ხელმოუწერელ მოწინავე სტატიებში: „რევოლუცია თუ ოპოზიცია?“ („ჩვ. ცხ.“ № 3-5) გაშუქებულია ბოლშევიკების შეხედულება სათათბიროზე, სათათბირო თავის თავად უძლური და უუფლებოა, მხოლოდ სოციალ-დემოკრატიამ იგი უნდა გამოიყენოს, როგორც საagიტაციო ტრიბუნაო.

„საagიტაციოთ, — სწერს ამხანაგი სტალინი, — მასსათა შესაკავშირებლად სრულებითაც არ არის საჭირო „საერთო ოპოზიცია“. პირიქით, რაც უფრო თავისუფლად გვიწიროვს თავი, რაც უფრო დამოუკიდებელი ვართ წაჯექ-უკუჯექის ბურჟუაზიისაგან, რაც უფრო ფართოდ და ცალკე გვაქვს გაშლილი ჩვენი საკუთარი პროლეტარულ-რევოლუციონური დროშა, მით უფრო უკეთესად წავა აგიტაცია, მით უფრო ადვილი იქნება ხალხის მასსათა შეკავშირება, მით უფრო უკეთეს დახმარებას გაუწევთ ხალხს ძალაუფლების ხელში ჩასაგდებათ“.

გაზ. „ჩვენ ცხოვრებაში“ „კო...“-ს ხელმოწერით იბეჭდებოდა გაგრძელება ამხანაგ სტალინის შრომისა: „ანარხიზმი თუ სოციალიზმი?“

„ჩვენს ცხოვრებაში“ იბეჭდებოდა აგრეთვე მასალები რევოლუციური ბრძოლის განვითარების შესახებ; „ხალხი კვლავ ღელავს, ხალხი ბობოქრობს სათათბიროს გარეთ... ის გარედან ხმას აძლევს თავის წარმომადგენლებს სათათბიროში, მართავს კრებებს, მიტინგებს, ადგენს რეზოლუციებს, ნაკაზებს“ („ჩვენი ცხოვრება“ № 10).

გაზ. „ჩვენი ცხოვრება“ ხშირად მიმართავდა და ფართოდ იყენებდა იმდროინდელი ბოლშევიკური გაზეთების მასალებს. მოჰყავდა ცნობები, მნიშვნელოვანი ბდგილები გაზ. „პროლეტარიდან“ (გამოდიოდა ზღვარგარეთ ვ. ი. ლენინის რედაქტორობით) და „ნოვაი ჟიზნიდან“ (გამოდიოდა პეტერბურგში 1907 წ. თებერვალს), განსაკუთრებით ვ. ი. ლენინის სტატიებიდან.

ამავე დროს „ჩვენი ცხოვრების“ ფურცლებზე მოცემულია იმდროინდელი რეაქციული, ბურჟუაზიული, წვრილბურჟუაზიული, მენშევიკური, ფედერალისტური პრესის და მათი ლიდერების გამანადგურებელი კრიტიკა. განსაკუთრებული მახვილი ენით გაკრიტიკებულია მენშევიკური გაზეთი „წინ“.

გაზ. „ჩვენს ცხოვრებაში“, რომელმაც II სახელმწიფო სათათბიროს განსნის პერიოდში რევოლუციური ტრიბუნის როლი შეასრულა, მოთავსებულია ამხანაგ სტალინის სახელმძღვანელო სტატიები, რომლებიც ბოლშევიკურ იდეებს ნერგავდა მასებში, უდიდეს აღშფოთებას იწვევდა რევოლუციის მტრების ბანაკში.

6 მარტს თბილისის გენერალ-გუბერნატორის განკარგულებით გაზეთი „ჩვენი ცხოვრება“ დახურეს „მავნე მიმართულებისათვის“, წაიღეს შრიფტი და დაუპატიმრეს რედაქტორ-გამომცემელი.

თვითმპყრობელობის აგენტებმა დახურეს „ჩვენი ცხოვრება“, მაგრამ ვერ შეაჩერეს ბოლშევიკური გაზეთის გამოცემა. „ჩვენს ცხოვრებას“ მოყვა გაზეთი „დრო“, რომლის პირველი ნომერი გამოვიდა „ჩვენი ცხოვრების“ დახურვის მეხუთე დღეს (11 მარტს) და რომლის ფურცლებზე გაისმა დიდი სტალინის მგზნებარე, რევოლუციური სიტყვები.

ს. გერიძე

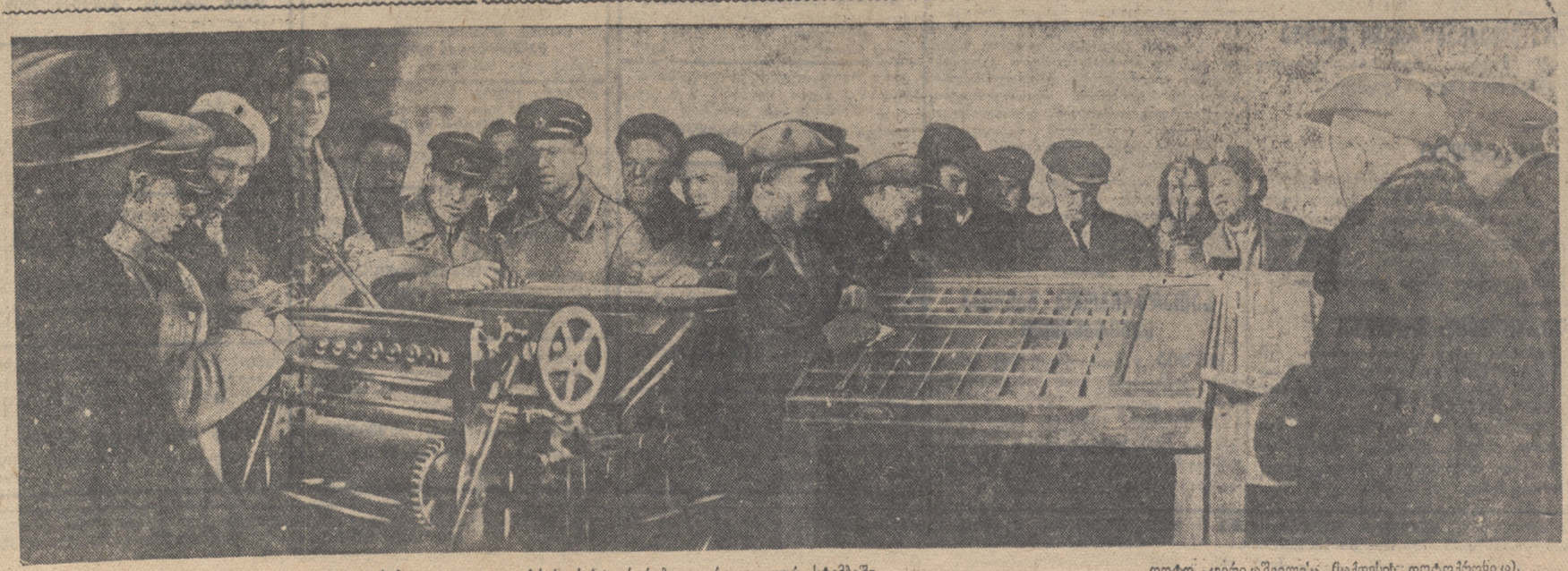

უკრაინის სსრ პროპაგანდისტებისა და აგიტატორების ჯგუფი ივლაბრის რესტავრირებულ არალეგალურ სტამბაში. ფოტო კვირიკაშვილისა (საქდესის ფოტოქრონიკა).

Дербентцы — в Государственный хор Дагестанской АССР

ДЕРБЕНТ, 2 января (Дагтелефон). Дербентцы Ибрагимов, Ибрагимов, Ибрагимова, Ибрагимов, Ибрагимов, Ибрагимов